

Juli · 7 · 2008

Kun til søndagsbrug

Hvad skal vi med flere motorveje,
når benzinen er så dyr?

| Tyskerne elsker
Margrethe

| Hurra for
ketchup

| Mød Mandø's
mennesker

Dronningens tyske hof

Kommer der kongeligt dansk besøg i Dresden, står den tyske familie Thormann klar med Dannebrog (f.v.: Bianca, Mitsuko og Elmar)

Der var engang et stort rige, som gennemgik stormombruste tider og undervejs tabte sine monarker. Nye og grå herskere formåede ikke at varme folkets hjerter. I stedet kastede man kærligheden på et lille kongerige mod nord, hvis folkenære regent spredte glans langt ud over landets grænser...

Tekst: Michael Reiter Foto: Christian T. Jørgensen

Der er Dannebrogflag overalt og dansk øl i køleskabet. Kim Larsen har taget fast plads i cd-afspilleren, og reolerne står tæt pakket med bøger om Danmark, dets dronning, prinser og prinsesser. På væggene hænger Royal Copenhagen-tallerkener side om side med en glittet Kongehuset 2008-kalender. Til ære for de besøgende fra det høje nord, viser fjernsynet i stuen levende billeder af de danske kongelige. Den lille lejlighed i udkanten af Dresden er et udbrud af rød-hvid danskhed i et ellers gråt, østtysk boligkvarter.

»Det er så glamourøst,« sukker tyskeren Bianca Thormann. Spændt betragter hun tv-skærmen, hvor biskop Erik Norman Svendsens hånd i close-up nænsomt hælder vand ud over en lille prinsesses hoved.

»Isabella Henrietta Ingrid Margrethe – jeg døber dig i faderens og sønnens og helligåndens navn.«

Biancas læber former de fremmede ord i det danske dåbsritual, mens en kommentatorstemme oversætter. Den 44-årige tyskers nærmeste familie sidder omkring hende og følger opmærksomt seancen. Ingen af dem har tal på, hvor ofte de har set prinsesse Isabellas dåb. Og videooptagelsen er blot én blandt familiens mange, der fortæller eventyret om det danske kongehus.

Bianca, som er socialrådgiver, hendes mand Elmar (44), datteren Mitsuko (22) og svigersønnen Sebastian (26) har kastet deres kærlighed på Danmark – frem for alt på kongefamilien.

Så meget at Biancas etårige barnebarn Lisa hedder Mary til mellemnavn. Havde datteren Mitsuko fået en søn, skulle han have heddet Frederik – naturligvis. »Vi lærer også

dansk på aftenskolen,« forklarer Bianca kongerigets synligt benovede udsendinge.

»Så kan vi bedre forstå dronningens nytårstale,« tilføjer hendes datter og smiler.

LOYALTYTSK PUBLIKUM. Det kan virke en anelse bizart på os danskere – men familien Thormann er ikke noget særsyn i Tyskland. Faktisk udgør den kun en lille del af dronning Margrethes tyske hof, der ifølge diplomatiske kredse har vokset sig stort og mægtigt, uden at vi andre har taget notits af det.

Og i forhold til danske undersåtter, der tager kongehuset for givet og endda flirter med dets afskaffelse, er de tyske fans nærmest blindt loyale. Den populære homepage dk-forum.de bugner med indlæg, hvor naboerne mod syd kundgør nyt om de royales ve og vel – og stiller nysgerrige spørgsmål som »Hvorfor hedder den lille prinsesse Isabella?«

»Er det Frederik eller Joachim, der er party-prinsen?« og »Hvorfor kan prins Henrik ikke dansk?«

Når prinserne gifter sig, og deres børn bliver døbt, samsender tyske tv-stationer festlighederne – med seertal, der ifølge tilrettelæggerne udkonkurrerer fodboldlandskampe. Når kongefamilien kommer på besøg i de tyske provinser, hyldes den af Dannebrog-svingende menneskemasser. Sådan en opbakning får landets egne statsoverhoveder og stjerner ikke engang i deres vildeste drømme!

»Det er fordi, de har et strejf af filmens verden,« siger Elmar, der til daglig er togfører, mens billederne af et opstillet dåbspublikum flimrer henover skærmen.

»Og så er det nogen, man kan se op til. Det, tror jeg, →

mange savner i Tyskland. Jeres monarki er spændende for os, fordi vi ikke længere lever i et. Vi har ingen dronning – kun Angela Merkel.»

Latteren bobler op ved sammenligningen med tyskernes kansler. Da familien sidst var i København, tog de ind forbi Amalienborg, fortæller Elmar.

»Hvor skal vi tage hen hér? Ind foran kanslerbygningen? Der finder du ikke mange, der gider stå og vente på at fotografere Merkel.«

STORLADENHED FORBUDT. Rolf Seelmann-Eggebert ved hvorfor. Den distingverede, 71-årige journalist er Tysklands ubestridte adelsekspert og den kendte stemme bag de kongehusudsendelser, familien Thormann samler på.

Seelmann har gjort sig mange tanker om sine kongeløse landsmænds begejstring for det blå blod:

»Tyskerne kastede jo deres monarki over bord. Vores sidste kejser, Wilhelm 2., var medvirkende til, at 1. Verdenskrig brød ud,« brummer han i telefonen.

I nederlagets time smed tyske politikere ham på porten og monarkiet samme vej. Da nazisterne kom til magten, overtog de bevidst fortidens pomp og storladne symboler. Men efter 2. Verdenskrig forsvandt alt, der kunne lede tanker hen på det tredje rige. Faner, skrud, skråbånd og

ridestøvler røg med skeletterne ind i skabet. Det storladne blev et tabu. Fra nu af blev tyskerne repræsenteret af præsidenter og kanslere i mørke jakkesæt – der siden da har gjort alt for at virke så usynlige som muligt.

»I Danmark må man stadig udfolde glans. Derfor ser gardernes vagtafløsning på Amalienborg langt mere stilfuld ud end foran vores præsidentbolig, hvor soldaterne bærer grå uniformer. Førstnævnte synes folk her naturligvis er mere fascinerende,« forklarer eksperten.

Seelmann skynder sig at understrege, at hans landsmænd ikke sukker efter en ny kejser på tronen, men de længes efter forbilleder. Sportsfolk, politikere og TV-stjerner duer ikke. Før man kan nå at huske deres ansigter, er de forsvundet ud af rampelyset igen. Kongehuse derimod er faste størrelser, man kan se op til over mange generationer.

»Og når vi holder specielt meget af netop det danske kongehus, så er det jo fordi, I er vores naboer. Desuden stammer jeres monarker fra en tysk slægt.« Jovist.

Hjemme hos familien Thormann tryller Bianca en anden forklaring frem fra det royale videoarkiv. Kort efter toner hendes mands rystede hjemmeoptagelser frem på tv'et: en larmende helikopter sætter an til landing. Klip. Fotograf, fans og Elmar styrter hen imod den, mens billedet hopper og glider ud af fokus. Klip. Close-up af hendes ma-

Royal fascination: Mitsuko, Lisa Mary, Elmar, Sebastian og Bianca samles til båndet dansk prinsesse-dåb i den tyske dagligstue

Hendes Majestæt kigger med fra kongehuskalenderen 2008

jestæt og prinsgemalen, der smilende og vinkende stiger ud af helikopteren. De mødes af bifald og begejstret jubel. Klippet stammer fra dronning Margrethes besøg i Dresden i 1993.

»Jeg kunne have rakt ud og rørt hende,« forklarer Elmar. Efter et øjeblik betydningsladet stilhed tilføjer Bianca: »Sådan en nærhed kender vi slet ikke her. Hos andre kendte ville de have afspærret området.«

TIL AT FØLE PÅ. I forhold til tyske statsoverhoveder og stjerner er de danske kongelige næsten til at tage og føle på.

»De er naturlige og folkenære,« siger Bianca, der har hørt, at man endda kan feste med kronprinsen på Københavns værtshuse. Datteren Mitsuko sværmer for Hans Kongelige Højhed Kronprinsen og Hendes Kongelige Højhed Kronprinsessen, der ikke bare er cool og smukke, men også et helt almindeligt moderne par, Frederik og Mary.

»De er lidt som os andre – meget nede på jorden. De har også deres fejl, som for eksempel dronningens hang til kæderygning. Og så sidder de ikke bare i deres slot. De laver også noget – tag bare prins Joachim og hans landbrug,« forklarer Sebastian hofreporterne.

Midt mellem de danske souvenirs og dronningen, der smiler ned fra kalenderen, vover Bianca en dristig sammen-

ligning og siger det, mange tyskere tænker: »Margrethe er som det danske folk. Jeres dronning er ukompliceret – på samme måde som danskerne generelt. I er så åbne og hjertelige.«

Mitsukos blik formørkes, da hun fortæller, hvordan livet i Tyskland godt kan være ret kompliceret. Prompte tordner hendes far, at tingene bliver gjort kompliceret af politikere og bureaukrater i det fjerne Berlin. Derfor er det at komme fra Tyskland til Danmark altid som at sejle fra et oprørt til et roligt hav. Bianca, Mitsuko og Sebastian nikker samstemmende. De er enige om, at der ofte er kortere vej mellem menneskene i Danmark – på samme måde som den følte afstand til den danske dronning er kortere end til tyskeres egne statsoverhoveder.

»De er vigtige for mig,« begrundet Bianca sin begejstring – og man ved ikke helt, om hun mener de kongelige eller danskerne som sådan. Derfor, siger hun, vil hun naturligvis følge med i den videre historie om det gamle monarki – og besøge det så tit som muligt.

»Så kan jeg måske selv få Margrethe at se.«

Bianca smiler til majestæten på kalenderen – et smil der fortæller: skulle det utænkelige ske, at dronningens egne undersætter afsætter hende, ville tyskerne sandsynligvis tilbyde eksregenten jobbet som deres næste præsident. ■

Danske souvenirs: Ribe-maleri fra 1910 erhvervet hos en antikhandler i sønderjyske Ballum; nedenunder en flagkæde fra SuperBrugsen i Skærbæk

Træheste fra vikingemuseet i Ribe; i baggrunden låget fra en kagedåse, købt hos Netto i Tyskland